

El malestar posat en qüestió esclata sota els cops d'un malestar més fort i més dens

quaderndelesidees.press/el-malestar-posat-en-questio-esclata-sota-els-cops-dun-malestar-mes-fort-i-mes-dens/

June 1, 2016

La selecció d'imatges fa referència al procés d'explorar de forma perseverant, amb força i potència, un entorn pròxim desconegut. És un treball fotogràfic constant i d'arxiu, dut a terme sota un posicionament entre la familiaritat i l'estranyesa. Es tracta d'una reinterpretació formal a través de l'exploració de material residual o perifèric com a categoria estètica. El treball es fonamenta en el mètode etnogràfic —observació de certes pràctiques socials— com a eina d'investigació. D'altra banda, la utilització

d'eines de baixa tecnologia i la cerca d'enquadraments fallits i espontanis s'oposen a la professionalitat —el concepte «professional» sol dur implícita la noció d'accés limitat—, donant pas a una exaltació de l'error i d'un interès de l'excepció enfront de la norma.

En les imatges s'exhibeix la «vulgaritat» de forma implícita i programada d'un entorn determinat. El trash i el kitsch —paradigmes de l'obscuritat, la vulgaritat i l'excés— són tractats amb una actitud irònica i reflexiva que s'apropia del que pren distància. Per

diferenciar ambdós conceptes podríem dir que el trash és autònom en la seva inclinació per l'abjecte, mentre que el kitsch s'adhereix al bon gust hipercodificat. Així, la curiositat s'activa a través d'objectes fallits o kitsch, accions absurdes, pràctiques populars, paisatges errants, etc. Això en propicia la introducció en entorns pròxims apropant-nos-hi amb una visió d'estranyesa. En cada captura es desvirtuen o alteren els còdecs «normalitzats» transformant el mode perceptiu de la vida quotidiana, en un intent de subvertir el consens sobre la «realitat». Com a conseqüència, la pèrdua de la definició de bell/lleig o forma/informatat ens porta a considerar el trash i el kitsch com a forma extrema de la indistinció d'obra/vida.

D'altra banda, la utilització de la seqüència és una constant en el treball. La lectura seqüencial de les imatges, que ajuda a construir un conjunt amb una determinada significació, mostra un recorregut amb uns traços identitaris que desprenen una certa sensació d'ambients marginals. D'aquesta manera, el significat d'una imatge està subordinat al conjunt, privant-la d'autonomia i construint un «tòtem» a través del conjunt d'imatges. La relació entre la seqüencialitat de les imatges, l'entorn i l'actitud aproximativa (ètica) ens donen raons suficients per dotar el conjunt d'un valor antropològic.

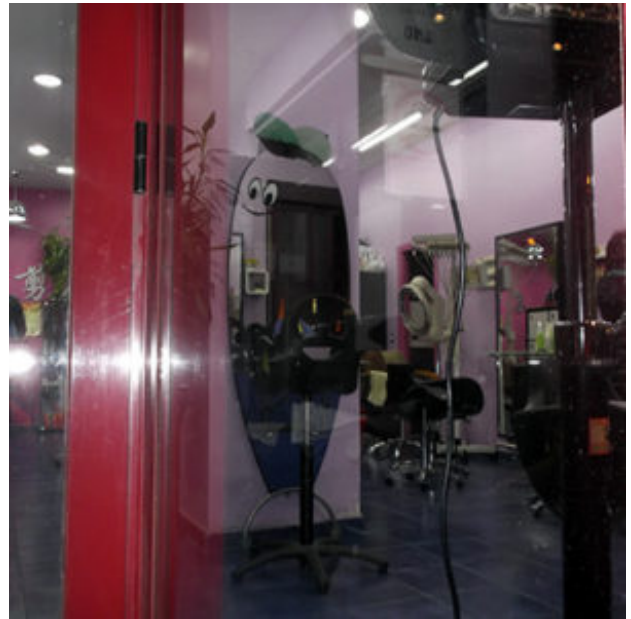

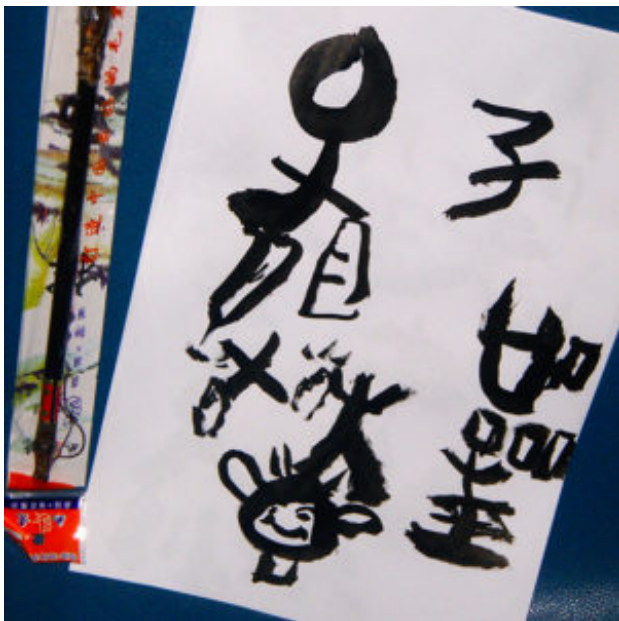

AGNÈS PE. TOMÀS

Agnès Pe. Tomàs

Lleida, 1985. Investiga de forma autodidacta i pluridisciplinar. Sota una formació en el camp de la comunicació social i audiovisual, actúa baix una actitud antropològica amb una gran influència de la tradició rural, així com les estètiques de les subcultures i de certs grups de caire marginal. S'interessa per referents [...]

Llegir més

